



SFS 2000:122

Utkom från trycket
den 3 april 2000

Lag om ändring i lagen (1993:599) om radiokommunikation;

utfärdad den 30 mars 2000.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs² i fråga om lagen (1993:599) om radiokommunikation

dels att 7 och 10 §§ skall upphöra att gälla,

dels att 1, 3, 4, 6, 8–9 a, 11, 16, 18 och 19 §§ skall ha följande lydelse.

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om användning av radioanläggningar samt om användning av radiovågor för kommunikation, m.m.

Bestämmelserna i lagen syftar till att, med beaktande av vad som i annan lag kan vara särskilt föreskrivet om viss radioanvändning, främja ett effektivt nyttjande av möjligheterna till radiokommunikationer och andra användningar av radiovågor.

Vid tillämpningen av lagen skall radiokommunikationens betydelse för yttrandefriheten och informationsfriheten beaktas särskilt.

Om radioutrustning finns det särskilda bestämmelser i lagen (2000:121) om radio- och teleterminalutrustning.

3 §³ För att här i landet eller på ett svenskt fartyg eller luftfartyg utomlands få använda en radiosändare krävs tillstånd enligt denna lag.

4 § Den som enligt 6 eller 8 § är undantagen från tillståndsplikt skall vid tillämpning av bestämmelserna i denna lag anses ha tillstånd enligt 3 §.

6 §⁴ Det krav på tillstånd som föreskrivs i 3 § gäller inte för Försvarmakten eller Försvarets radioanstalt eller för Försvarets materielverk vid verksamhet som Materielverket bedriver på uppdrag av Försvarmakten eller Försvarets radioanstalt. Kravet på tillstånd enligt 3 § gäller inte heller för Polisen.

Efter hörande av Försvarmakten beslutar tillståndsmyndigheten om frekvenstilldelning för Försvarmakten, Försvarets radioanstalt och Försvarets materielverk och om de ytterligare villkor som behövs. När det gäller Poli-

¹ Prop. 1999/2000:51, bet. 1999/2000:TU7, rskr. 1999/2000:167.

² Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/5/EG av den 9 mars 1999 om radioutrustning och teleterminalutrustning och om ömsesidigt erkännande av utrustningens överensstämmelse (EGT L 91, 7. 4. 1999, s. 10, Celex 399L0005).

³ Ändringen innebär bl.a. att andra och tredje styckena upphävs.

⁴ Senaste lydelse 1995:463.

sen beslutar tillståndsmyndigheten i sådana frågor efter hörande av Rikspolisstyrelsen.

8 §⁵ Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från tillståndsplikten enligt 3 § i fråga om

1. radiosändare som utnyttjar särskilt bestämda, gemensamma frekvenser,
2. radiosändare på utländska fartyg, luftfartyg eller motorfordon, och
3. radiosändare som används av en person som inte har hemvist i Sverige.

Undantag enligt första stycket 1 får förenas med villkor att den radioanläggning i vilken sändaren ingår uppfyller bestämda tekniska krav.

9 §⁶ Tillstånd att använda radiosändare skall på ansökan meddelas, om

1. det kan antas att radiosändaren kommer att användas på ett sådant sätt att annan tillåten radioanvändning i Sverige och i utlandet inte riskerar att bli skadligt påverkad,

2. radiosändaren, tillsammans med avsedd radiomottagare, är så beskaffad i tekniskt hänseende att den uppfyller rimliga krav på en effektiv frekvensanvändning och på möjligheten att verka i en miljö som den är avsedd för,

3. det kan antas att användningen inte kommer att hindra sådan radiokommunikation som är särskilt viktig med hänsyn till den fria åsiktsbildningen,

4. radioanvändningen inte kommer att ta i anspråk frekvensutrymme som behövs för att upprätthålla en rimlig beredskap för utveckling av befintliga och nya radioanvändningar, och

5. det kan antas att användningen inte kommer att inkräkta på det frekvensutrymme som behövs för Försvarsmakten, Försvarets radioanstalt, i den utsträckning som anges i 6 § Försvarets materielverk och Polisen.

Särskilda bestämmelser om tillstånd att använda radiosändare i vissa fall finns i 9 a §.

Tillstånd att använda radiosändare för sådana utsändningar som förutsätter att sökanden eller någon annan som sökanden utför sändningsuppdrag åt fått medgivande enligt annan lag eller enligt bestämmelser meddelade med stöd av annan lag, får meddelas endast om sådant medgivande föreligger.

9 a §⁷ När det uppkommer fråga att meddela tillstånd att använda radiosändare för nya eller väsentligt ändrade radioanvändningar och det kan antas att det frekvensutrymme som kan avsättas för verksamheten inte är tillräckligt för att ge tillstånd åt alla som vill driva sådan verksamhet, skall prövning ske efter ett förfarande med allmän inbjudan till ansökan.

Detsamma gäller när det frekvensutrymme som avsatts för en viss radioanvändning utökas eller på annat sätt medger att ytterligare tillstånd meddelas.

Första stycket gäller inte sådan radioanvändning som

1. avser utsändning till allmänheten av program i ljudradio eller annat som anges i 1 kap. 1 § tredje stycket första meningen yttrandefrihetsgrundlagen,

2. omfattas av 12 § telelagen, eller

⁵ Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

⁶ Senaste lydelse 1998:1570.

⁷ Senaste lydelse 1999:576.

3. är avsedd för privat bruk.

Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, tillståndsmyndigheten får meddela föreskrift om de sakliga grunder som skall tillämpas vid prövningen enligt första stycket.

11 § Tillstånd att använda radiosändare skall avse en viss radioanvändning.

När ett tillstånd beviljas skall i den mån det behövs tillståndet förenas med villkor angående

1. den frekvens som sökanden tilldelats,
2. antennens och i övrigt radiosändarens beskaffenhet,
3. det geografiska område inom vilket en mobil radiosändare får användas,
4. var antennen till en fast radiosändare skall vara belägen,
5. kompetenskrav för den som skall handha radioanläggningen,
6. skyldighet för sökanden att dela frekvensutrymme med någon annan, samt
7. annat som är av betydelse för ett effektivt frekvensutnyttjande.

16 § Om en radiosändare stör användningen av en annan radioanläggning skall den som har tillstånd till att använda radiosändaren ombesörja att störningen upphör eller i görligaste mån minskas. Motsvarande skyldighet gäller för den som använder en radiomottagare som stör användningen av en annan radiomottagare.

Den myndighet som regeringen bestämmer får förelägga den som enligt första stycket är skyldig att vidtaga åtgärder mot en störning att fullgöra denna skyldighet. Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

18 §⁸ Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. använder radiosändare utan tillstånd där sådant tillstånd krävs enligt denna lag eller använder radiosändare i strid med ett villkor som har bestämts vid meddelandet av tillstånd, eller
2. bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 17 § tredje stycket.

Sådana radiosändare eller elektriska anläggningar som har varit föremål för brott enligt första stycket kan förklaras förverkade. Bestämmelserna i 36 kap. brottsbalken skall därvid tillämpas.

19 § Tillståndsmyndighetens beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Beslut som avses i 6 § får dock inte överklagas.

Beslut enligt denna lag, som inte gäller påförande av avgifter, skall gälla omedelbart om inte annat har bestämts.

-
1. Denna lag träder i kraft den 8 april 2000.

⁸ Ändringen innebär bl.a. att tredje stycket upphävs.

2. Föreskriften i 19 § om krav på prövningstillstånd tillämpas inte i de fall där tillståndsmyndighetens beslut har meddelats före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

MONA SAHLIN

Per Erik Lindeberg
(Näringsdepartementet)